

Sigua G.V.
INTELLECTUAL CAPITAL AS THE MAIN SOURCE OF ECONOMIC
DEVELOPMENT: GLOBAL TRENDS AND GEORGIA

Abstract. It was indicated, that the age of information has generated a new type of successful corporations with minor tangible assets. It was substantiated, that aggregated knowledge, its competitive use and scientific innovations are becoming the main source of economic development. The factors that hamper Georgia's transition to the path of innovative development were revealed. Functions and vectors of state innovation activities management in Georgia were defined.

Key words: innovational development of economy, innovative infrastructure, science, competitive environment, financial support of innovative activities.

Сидорчук О.Г.

к.держ.упр., доцент, докторант кафедри державного управління та місцевого самоврядування, Львівський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України, sydorko91@gmail.com

**ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ В УМОВАХ СТАЛОГО
РОЗВИТКУ: ВЕКТОР СОЦІАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ**

Анотація. Обґрунтовано необхідність інноваційного розвитку держави в умовах сталого розвитку та актуалізації проблем соціальної безпеки України, реалізації заходів, спрямованих на виконання міжнародних зобов'язань України зі сталого розвитку, зокрема щодо національної адаптації глобальних Цілей сталого розвитку 2030 для подолання бідності, нерівності, соціальної несправедливості, розвитку соціального діалогу як чинника єдності та консолідації суспільства.

Ключові слова: інноваційний розвиток, сталий розвиток, соціальна безпека.

Орієнтація на європейський вектор розвитку України, що відбулася після Революції гідності відкрила можливість побудувати нову країну на принципах сталого розвитку, верховенства права, захисту прав людини, демократії, солідарності, належного врядування. Україна, як і інші європейські країни повинна перейти від суто економічної моделі розвитку до оптимального балансу економічного, соціального та екологічного розвитку. Саме на цих трьох складових базується стратегія сталого розвитку.

Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020», яка покладена в основу проекту Стратегії сталого розвитку на період до 2030 року передбачає розвиток за векторами:

• вектор розвитку - забезпечення сталого розвитку країни, проведення структурних реформ, забезпечення економічного зростання екологічно невиснажливим способом, створення сприятливих умов для ведення господарської діяльності;

• вектор безпеки - забезпечення гарантій безпеки держави, бізнесу та громадян, захищеності інвестицій та приватної власності, забезпечення миру і захисту кордонів, чесного та неупередженого правосуддя, невідкладне проведення очищення влади на всіх рівнях та забезпечення впровадження ефективних механізмів протидії корупції. Пріоритетом є безпека життя та здоров'я людини, що неможливо без ефективної медицини, захищеності соціально вразливих верств населення, безпечного стану довкілля і доступу до якісної питної води, безпечних харчових продуктів та промислових товарів;

• вектор відповідальності - це забезпечення гарантій кожному — громадянину, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак, мати доступ до високоякісної освіти, системи охорони здоров'я та інших послуг в державному та приватному секторах;

• вектор гордості - забезпечення взаємної поваги та толерантності в суспільстві, гордості за власну державу, її історію, культуру, науку, спорт [1].

Звичайно, що визначальним у Стратегії є вектор розвитку, який базується на стимулюванні інноваційної діяльності та економічному розвитку. Однак важливе значення варто приділити розвитку вектору безпеки.

Серед сфер національної безпеки найменш розробленою та слабо реалізованою є соціальна безпека. В законодавстві про національну безпеку вона представлена вкрай обмежено. Але події, які відбуваються в Україні в теперішній час вимагають чітких та зважених рішень щодо забезпечення соціальної безпеки людини, суспільства і держави, а також удосконалення системи державного управління, яка попереджає та мінімізує загрози національній безпеці у соціальній сфері та створює можливості для інтеграції у кращі світові соціальні системи. Соціальна безпека передбачає захищеність соціальних інтересів особи, суспільства і держави від внутрішніх та зовнішніх загроз.

Актуальність проблем соціальної безпеки підтверджується низьким рівнем економічного та соціального розвитку українців і не відповідає стандартам розвинених країн. Водночас Україна володіє значним природним, аграрно-промисловим, науково-технічним потенціалом, має культурні та історичні передумови для розвитку. Незважаючи на це, соціальні небезпеки та ризики, не є об'єктом уваги інститутів влади. Адже інституційне забезпечення цих процесів не передбачено у правовому полі України. Навіть тривалий збройний конфлікт на Сході України не зумовив необхідних змін в державній соціальній політиці та системі національної безпеки. Ніхто із державних інститутів не взяв на себе відповідальність та додаткових обов'язків в положеннях про їх діяльність щодо надання гідних відповідей на сучасні соціальні виклики, на модернізацію соціальних відносин, попередження виникнення соціальних

конфліктів та протиріч, подолання протистояння, а головне на збереження людського потенціалу країни, захист його прав та свобод. Соціальна безпека не стала пріоритетною в соціальній політиці. А сама соціальна політика зведена до соціального захисту та соціальної допомоги, соціального забезпечення та надання соціальних послуг. Відстеження пріоритетності в розв'язанні соціальних проблем не відбувається, тому попередження та мінімізація причин виникнення соціальних ризиків та небезпек не здійснюється, не формуються пріоритети соціальної політики із потреб подолання загроз національній безпеці у соціальній сфері.

Стан соціальної безпеки є критичним і потребує значних змін в системі національної безпеки та соціальної політики, а також в інституційному забезпеченні мінімізації та попередженні соціальних небезпек та наслідків їх прояву.

Науковцями Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України та Інститутом економіки промисловості Національної академії наук України в рамках науково-дослідної роботи «Інституційні механізми гарантування соціальної безпеки України» проведено експертне опитування з проблем соціальної безпеки. Респондентами виступили більше 100 експертів: науковці, депутати ВРУ, державні службовці органів виконавчої влади обласного на районного рівня, посадові особи органів місцевого самоврядування.

На запитання «Як Ви вважаєте, які зміни та доповнення в законодавстві України необхідні для досягнення цілей сталого розвитку і формування безпеки його складових: соціальної, економічної, екологічної?» перші три позиції зайняли відповіді: -забезпечити включення сталого розвитку в систему національної безпеки – 53 %; включення до пріоритетних напрямів і заходів Стратегії національної безпеки соціальну, економічну та екологічну безпеку та забезпечити їх здійснення – 48%; внести зміни та доповнення, що стосуються сталого розвитку до змісту державних та регіональних стратегій розвитку на період до 2020-2030рр. - 39 %.

Отже, перш за все необхідно удосконалити законодавство України про національну безпеку. Закон України «Про основи національної безпеки України» був прийнятий ще у 2003 році, пропонується внесені до нього зміни та доповнення, які стосуються посилення соціально безпеки в країні. Чинна Стратегія національної безпеки також не зорієнтована на розв'язання поставлених проблем, що потребує внесення і до неї змін та доповнень які стосуються соціальної безпеки та сталого розвитку.

Певний вплив на національні політики має глобальне середовище – воно може як негативно, так і позитивно впливати на національну єдність, консолідацію й згуртованість суспільства та певним чином спрямовувати розвиток громадянського суспільства. Одним із позитивних глобальних важелів впливу на національну економіку та розвиток суспільних відносин у прогресивному для людства напрямі є інтеграція Глобальних цілей сталого розвитку 2030 до національної політики та формування Цілей сталого розвитку України до 2030 року. У вересні 2015 року міжнародною спільнотою були

схвалені 17 глобальних цілей сталого розвитку. З червня 2016 року Україна адаптує їх до національних умов та розвитку суспільних відносин. Реалізація конкретизованих для умов України цілей сталого розвитку має позитивно вплинути на умови та можливості теперішнього й майбутніх поколінь жити у безпеці, добробуті, справедливості та свободі. Дві цілі мають безпосереднє відношення до формування суспільних відносин на засадах єдності, консолідації, згуртованості суспільства та розвитку демократичних засад управління. Це – ціль «Мир і справедливість» та ціль «Партнерство заради сталого розвитку».

В рамках дослідження експертами було визначено найпріоритетніші Глобальні цілі сталого розвитку 2030, які найбільше сприяють укріпленню соціальної безпеки в Україні. Серед них на першому місці: подолання бідності визначив 91 % респондентів; друге місце експерти відвели підтримці здоров'я та здорового способу життя – 80%; сприяння сталому економічному зростанню, повній продуктивній зайнятості – 81%; якісна освіта – 77% ; мир та справедливість – 70%.

Ціль «Гідна праця та економічне зростання» визначає вектор економічного і соціального прогресу. Концепт гідної праці як комплексна політична, економічна, соціальна платформа має об'єднати зусилля органів державної влади, соціальних партнерів на усіх рівнях ієрархічної структури світової та національної економіки, представницькі органи громадянського суспільства задля забезпечення соціально-економічного прогресу шляхом доступності та якості зайнятості на основі функціонування продуктивних та конкурентоспроможних робочих місць.

Отже, інноваційний розвиток держави в умовах сталого розвитку орієнтований перш за все на людину та покращення якості її життя у сприятливому соціально-економічному середовищі та екологічно чистому, здоровому, різноманітному природному довкіллі, а високий інтелектуальний рівень людського потенціалу має забезпечити конкурентоздатність країни у майбутньому.

Список використаних джерел

1. Про Стратегію сталого розвитку "Україна - 2020". Указ Президента України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>

Sydorchuk O.G.
INNOVATION DEVELOPMENT IN STATE DEVELOPMENT: SECTOR
SECURITY VECTOR

Abstract. The necessity of innovative development of the state in the conditions of sustainable development and actualization of the problems of social security of Ukraine, implementation of measures aimed at fulfillment of Ukraine's international obligations on sustainable development, in particular on the national adaptation of the

global goals of sustainable development 2030 to overcome poverty, inequality, social injustice, development Social dialogue as a factor of unity and consolidation of society.

Key words: innovation development, sustainable development, social security.

Скрипник Н.А.

старший викладач кафедри менеджменту, Одеський національний політехнічний університет, Redrenard17@gmail.com

Олейникова О.О.

старший викладач кафедри менеджменту, Одеський національний політехнічний університет, Redrenard17@gmail.com

ПРОБЛЕМЫ ВЫБОРА СОВРЕМЕННОГО ФОРМАТА ОБУЧЕНИЯ ПЕРСОНАЛА В КОМПАНИЯХ

Аннотация. Мировые и зарубежные практики управления компаниями слабо применимы в отечественных реалиях. Одной из причин является то, что персонал не обладает необходимыми навыками и знаниями для ожидаемого результата. Не только от уровня квалификации и компетенции сотрудников зависит результативная деятельность компании, на её работу влияет ещё ряд значительных факторов. В условиях растущей конкуренции и быстро меняющихся тенденций современного рынка именно высококвалифицированный, грамотный и креативный персонал влияет на результат деятельности украинских компаний. Грамотные руководители, разбирающиеся в тенденциях современного бизнеса, вкладывают инвестиции именно в обучение персонала, формируя таким образом кадровый потенциал.

Ключевые слова: персонал, формат обучения, кадровый потенциал, образовательная платформа, мотивация, компетентности, повышение квалификации, офлайн, онлайн, lended learning.

Мировые и зарубежные практики управления компаниями слабо применимы в отечественных реалиях. Одной из причин является то, что персонал не обладает необходимыми навыками и знаниями для ожидаемого результата. Результативная деятельность компании зависит не только от уровня квалификации и компетенции сотрудников. На её работу влияет ещё ряд значительных факторов. В условиях растущей конкуренции и быстро меняющихся тенденций современного рынка именно высококвалифицированный и креативный персонал влияет на результат деятельности украинских компаний. Руководители, разбирающиеся в тенденциях современного бизнеса, вкладывают инвестиции именно в обучение персонала, формируя таким образом кадровый потенциал.